

desuper porrectis, multicolor bysso tenui per-
 texta, nunc albo candore lucida, nunc croceo
 flore lutea, nunc roseo rubore flammida: &
 que longè, longique etiam meum confutabat ob-
 tumum, pallà nigerrimà splendescens atro nitore,
 qua circumcirca remeans, & sub dexterum la-
 tus ad humerum laevum recurrens, umbonis vi-
 ce dejecta parte laciniæ, multiplici contabulatio-
 ne dependula, ad ultimas oras nodulum fimbria-
 rum decoriter consuëtuabat: per inextam ex-
 tremam & in ipsa ejus planitie stelle disper-
 sa coruscabant; earumque medio semestris Lu-
 na flammeos spirabat ignes: quaquà tamen in-
 signis illius palle persuebat ambitus; individuo
 nexu corona totis floribus, totisque constructa po-
 mis adharebat. Jam gestamina longè diversa:
 nam dextrà quidem ferebat ereum crepitaculum:
 leva vero cymbium dependebat aureum; cuius
 ansula, qua parte conspicua est, insurgebat asp-
 pis, caput extollens arduum, cervicibus late
 tumescens. Pedes ambrosios tegebant solea, pal-
 ma victricis folijs intexta. Talis ac tanta spi-
 rans Arabia felicitis germina; divinà me voce
 dignata est: Prisca doctrinà pollentes Ægyp-
 tijs, ceremonijs me proprijs percolentes, appellant
 vero nomine, Reginam Isidem. Idem Chartar.
 Imagin. Dian. pag. 82. cum mythologia; sed
 politiore calamo, Kircher. Tom. 1. Syn-
 tagm. 3. cap. 4.

18 Insignis fingitur foemina (quæ apud
 Græcos Ino) præclaris gaudens dotibus,
 quæ quidem fato functa, sepulta Memphi,
 monumentoque apposita columna, qua
 scripta illius singularia gesta. Diodor. Sicul.
 1. n. 16. tuncque, necdum erecto templo,
 sita statua, cuius tempore aspidibus cinge-
 bantur. Chartar. pag. 81. & Alian. 10. His-
 tor. Animal. cap. 31. Postquam varia ere-
 cta templa, & Dea potissimè Ægypti fa-
 cta; quæ non ficta? Multa sanitati homi-
 num pharmaca invenisse, utpote quæ scientia
 medicæ fuerat peritissima. Quam ob causam nunc
 quoque ad immortalitatem clara, sanatione ho-
 minum maximè gaudeat; & in somnis si quis
 opem expetierit, manifestam Numinis presen-
 tiam, promptamque indigentibus benè merendi
 facultatem exhibeat. Multi ob morbi difficulta-
 tem à Medicis desperati, ab hac salutem ac-
 cepere. Invenit illa immortalitatis pharmacum,
 quo filium Horum Titanum insidijs oppressum,
 & mortuum in aquis inventum, non tantum
 reddita anima in vitam reduxit, sed etiam im-
 mortalitatis participem fecit. Diodor. d. n. 15.
 & K. d. ac Tom. 3. syntagm. 1. cap. 5. sub-
 dit: Scriba de morbo incurabili Isim consulens,
 noctu eandem adstantem vidit rurulo florido, ve-
 ste variegatâ, herbam, morbi quem paueba-

tur unicum medicamentum, offerentem; quam
 à somno vigil cum invenisset, se a mortis pe-
 riculo liberavit. Etiam ex destinato per Isim
 ejurantes, morbis solitos confictari; Coel.
 Rhodigin. 5. cap. 12. Apulejus, 8. Metam.
 Unde non Ægyptijs, sed Græcis per Isim
 jurare licebat. Alex. Neapol. 5. cap. 10. In
 superstitionem etiam devenit sacrilega ve-
 neratio: igitur invocatione Isidis, fiebat
 philtum amatorium. Ægyptij maximè figu-
 ram Isidis, congruo tempore materia apra im-
 pressam, ad amorem aliorum conciliandum, por-
 tabant. Aveneph. in Astrolog. Videris Kir-
 cher. loc. cit. in princ.

19 Magna etiam vocabatur Mater, cu-
 jus imagines cum sphinge sculpsit Herv-
 vart, Figur. 58. 59. & 75. de quo alibi.
 Sphingem statui solitum in templis Isidis,
 tenentem peplum; nequid revelaretur oc-
 cultum: quo argumento indicarunt, theologi-
 cam ipsorum sapientiam (subdit Rhodigin. d.)
 obscuriorem, fabulisque ut saepe convolutam, ut
 veritatis vestigia vix interlucere. Hinc Isidis
 plomacem, id est nexus capillorum, dice-
 bant corallium sine folijs, mutato colo-
 re in nigrum, cum duret. Plin. 13.
 cap. 25. In illam semper intendebant, uti
 auspiciem; eamque etiam vocabant Bonam
 Fortunam. Kircher. d. Magna de Iside præ-
 dicabant Ægyptij, unde creduli Romani
 eam in urbem admiserunt. Colebatur cum alijs
 Dijs Ægyptijs: in cuius templo (ait Marlian.
 cap. 108. & Epitom. lib. 6. cap. 9.) magna
 adulteriorum occasio. Novit apprimè Nalo, qui
 1. de Arte, v. 79. accinit:

Nec fuge Niligena Memphica sacra juventa,
 Multas illa facit, quod fuit illa Jovi.
 Hoc in templo sacerrimum stuprum, sub
 titulo Anubis, corruptis Isidis Sacerdoti-
 bus, fucum patiente quadam Paulina, ma-
 tronâ Romana, spectatissimam generis; quem
 quidem tractum referunt Joseph. 18. Anti-
 quit. cap. 4. Hegelipp. 2. cap. 4. Rhodig. d.
 & Marlian. utroq. loc. igitur cum Tiberius
 rescivisset, templum everti jussit, atque sa-
 crificulos crucifixit, imaginemque Isidis in
 Tiberium præcipitavit. Recepta est in Ur-
 bem, quia dicebatur juvare parturientes,
 quod utique embolium cum omnibus quif-
 quilis refert Ovid. 2. Amor. Eleg. 13. Clau-
 dian. in 4. Honor. Consular. à v. 569. & Cas-
 par Barth. hic. Templum ergo demolitum,
 ut asserit etiam Beroald. in loc. cit. Apuleij,
 sed alia templa post ab Imperatoribus obi-
 coenis erecta, ut videbimus. Videtur ali-
 quot retrò annis, quia similes in Isidis æde
 mores, everisionem factam. L. Emilij Pan-

Noxius ple-
 stit.
 Philtrum
 amoris.

Magna-
 Mater, &
 Bona For-
 tuna.
 cum Sphin-
 ge.

Ovid.
 Templum
 ejus Romæ
 eversum &
 imago pro-
 jecta in Ti-
 berim.

Templa
 ejus lupa-
 naria.

Statua Is-
 dis.

Favor in
 egros &
 mortuos.

Paulus (inquit Valer. Maxim. 1. cap. 3. n. 3.)
 Consul, cum Senatus Isidis & Serapis sana diruen-
 da censuisset, eaque nemo attingere auderet; posita
 prætextâ, securim arripuit, templique ejus foribus
 insixit. Videtur falli Servius, in Virgil. 8.
 Æneid. v. 697. asserens, Sub Augusto nec-
 dum Ægyptia sacra recepisse Romam: igitur
 Poeta accinit:
 Necdum etiam geminos à tergo respicit
 angues,

Virgil. Omnigenumque Deum monstra.
 20 Fuit animadversum (inquit Alex. Neap.
 2. cap. 19.) Harpocratem, Serapidem & Isidem
 Pisone & Gabinio Cos. cum reliquis in Capito-
 lium admisissent Deos, everfis eorum aris Ro-
 manos exegisse, illosque divinis coli honoribus
 vetuisse. Elucet, pridem cultum Isidis Romæ
 inolitum, quando M. Volusius proscriptus
 in triumvirato habitu Isiaci effugit, stipem
 per itinera petens. Appian. Bell. civil. lib. 4.
 & Valer. Maxim. 7. cap. 3. n. 8. Quod uti-
 que imitatus Domitianus, flagrante Cap-
 itolio; ut in eo ait Sueton. cap. 1. Tem-
 pla Isidis fuisse in Region. 1-3-9. & 13. asse-
 rit Onuphr. Panvinius, Rosin. 1. cap. 13. &
 hic fusè Dempst. Templum etiam Isidi
 ædificavit Caracalla sub titulo Isidis Antenodo-
 rica, Marlian. d. Spartian. in Severo. Vid.
 Ovid. 1. Amor. Eleg. 8. Propert. 2. Eleg.
 33. & Juvenal. 9. Saryr. à v. 22. Appositè
 Tertull. in Apolog. cap. 15. Cætera (inquit)
 lascivia ingenia etiam voluptatibus vestris per Deo-
 rum dedecus operantur.

21 Hunc diem celebrem, celebriorem
 Romæ fecit Spurius Cassius triumpho de
 Volcicis & Hernicis, tertium Consul, cum
 ann. V. C. 251. de Sabinis, ann. 260. de Sa-
 lentinis, triumphum egisset. Beyerlinck, sed
 Goltzius diem non signat, licet victoriam
 atque præmium & plausum concedat, in
 Fastis, fol. 15. Primus tunc legem tulit de
 agro Hernicorum inter socios dividendo,
 quæ dicta lex Agraria, ingentium contur-
 bationum postea fomes inter plebejos &
 optimates, apud quos ex tunc malè audivit,
 quippe conatus invidiam conciliavit; ann.
 seq. triumphum, V. C. 269. criminis per-
 duellionis accusatus infeliciter interijt. Briet.
 Quis crederet? Ter Cos. ter triumphans
 ad populum tyrannidis insimulatus, ex-
 cussa causa per quæstores, capite damnatus,
 atque ex rupe Tarpeja ejectus est coram
 populo. Strictim refert Tit. Liv. 2. à se-
 ction. 125. subditque: Sunt, qui patrem au-
 ctorem ejus supplicij ferant; peculiumque filij
 Cereri consecrassent. Asserit etiam Plin. 34. cap.
 4. Romæ (ait) simulacrum ex are factum Ce-
 reri, primum reperio ex peculio Spur. Cassij,

Triumphus
 & nexu-
 rij Cassij.

Lex Agra-
 ria.

quem regnum affectantem pater ipsius intereme-
 rar. Claruit eventu sp. idest sine patre. Plo-
 macus enituit Isidis corallio rutilo trium-
 phis, in colorem infaustum nigri cadaveris.
 Eo illius devenit infelicitas; ut licet
 populo Senatuque erecta, ejus statua de-
 deturbaretur. Eam quam adem Telluris sta-
 tuit sibi Spur. Cassius, qui regnum affectave-
 rat, etiam constatam a Censoribus. Plin. 34.
 cap. 6.

Cassij sta-
 tua de-
 cta.

DIES VIII. JANUAR.

18. Solis in Capricorno: VI. Id.
 G qui si in horoscopo fuerit in-
 ventus, scribas facit, aulicis officijs deputa-
 tos; sed hi à bestijs lacerabuntur & in aqua
 morientur. Firmic. Matern. Media sinistra
 manus Aquarij manè oritur. Junctin. K. A. Del-
 phinus oritur vesperè Italia. Plin. Auster inter-
 dum Favonius. Columel. Martis domicilium:
 Capricornus emergere incipit. Pluvia & caligo.
 Ptolom. Vir dimidiatus. Sphær. Arab. Hoc
 die ut notat Genebr. in K. Hebr. jejunium,
 de quo die, 5. n. 3. Rabbini, per Samue-
 lem Davidem reconciliatum fuisse Regis
 qui pridie ut vidimus, n. 1. illum quære-
 bat in mortem, autumant; maximè jam
 per quietem furore deposito, fortassis quia
 operâ Prophetarum scivit Saul, injustè Da-
 videm persequi. Abulens. hic & Torriell.
 Ann. 2974. n. 2. Illa concordia si fuit, pla-
 nè brevis, & in Saule, ut aliàs ficta. Statim
 per amicos, vel sicarios à Saule innocens
 petitus insidijs, ex quibus erui facillè non
 cogitabat; qua de causa dicit 1. Reg. 20. 3.
 Uno tantum gradu ego morsque dividimur. Quare
 cum morte coram oculis ambulabat, ma-
 ximè convescens cum perfido Rege, ejus
 utente contubernio, & sine Jonatha, qui
 longius aberat, toto illo tempore, quo Rex
 tot tractibus illum quæsit ad mortem.
 Cogitavit ergo redire ad Samuel in Najoth,
 quousque Jonathas veniret in Gabaa. Tor-
 niell. quò dudum, arbitratur, ita admoni-
 tum à Samuele. Tunc properavit ad illum,
 uti dicemus, 30. Martij, n. 2. & 3. April.

jejunium.

Saulis re-
 conciliatio
 ficta.

Regnat 700-
 abaz.

Antilogia.

gentus ; intelligendum est quoad solum David , quia ex filiis ejus primus regnavit. Unde cum Jolias non habuisset nisi tres filios , quatuor dicuntur *loc. cit. Primogenitus Johanam , secundus Joacim , tertius Sedecias , quartus Sellum.* Quapropter cum Johanam , seu Joachaz , cum esset Sellum , præ etate ponitur ultimus , & primus præ dignitate. Alia videtur apud Maluend. hic , Alapideque tam hic , quam in *Jerem. 22.* Aliter nodum solvit Briet. *Ann. 3401.* astruens , verum esse , Johanam primogenitum fuisse Josiæ ; sed ante patrem fato functum. Hinc primogenitus fuit Joacim , secundus Sedecias , tertius Sellum , sive Joachaz , qui utriusque prelati in Solum David , mortuo patre , populari factione. Idem atruit Petav. de *Doctrin. tempor. cap. 61. & Rationar. p. 1. lib. 2. cap. 3.*

3 Joachaz ergo , ut ait Genebrardus , *Ann. 3557.* regnum rapuit , sanguinarius Rex & impius. Adinstar Ablalon conciliaverat corda filiorum Principum , & civium Jerusalem. Quia animosior & bellicosior erat Joacimo ; tradit Alapid. antelatum fratribus : & cum Joacim videret factionem ab illo superari non posse ; quievit usque ad tempus , ut videbimus *18. April. à n. 9.* Ne in æquivoco laboremus , & multiplicatione nominum ferèque similitum , confundatur relatio ; observandum est , omnes Josiæ filios præter Sedeciam , Jechoniam vocatos fuisse : probat , nervosèque roborat Sanctius tam hic *n. 30.* quàm *cap. 15. à n. 41.* Idem asserit Serar. in *cap. 23. quest. 1.* Hieronym. in *22. Jerem.* asserit etiam omnes filios Josiæ (nemine excepto) vocatos fuisse *Sellum* , id est , *extremum* , quia in illis finis regni Juda. Quare et si Joachaz dicitur *Sellum* (*Jerem. 22. 11.*) Joacim dicitur *Eliacim* (*4. Regum , 23. 34. & 2. Paralip. 36. 4.*) filius ejus Jechoniam , *Joachim* (*ibid. v. 8. & loc. Reg. d. 24. 8.*) & denique Sedecias , *Matthanias* (*ibid. v. 17.*) in relatione nostra usque in desolationem Jerusalem suo ordine duntaxat numerabimus Joachaz , Joacim , Jechoniam , & Sedeciam.

4 In clariorem intelligentiam etiam exponenda celebris Antilogia. Pluribus in loc. Scripture Sedecias verè dicitur patruus Jechoniæ. *Jerem. 37. 1. & 52. 1-4. Reg. 24. 17. & 2. Paralip. 36. 10.* Qui patruus (*ibid. lib. 1. cap. 3. 16.*) frater Jechoniæ dicitur ; & sicut hic filius Joacim. Sedecias patruus Jechoniæ dicitur naturà , frater dignitate ; quia ejus in regno successor. Videns enim ducum matre ac Principibus in Babylonem , patruum Sedeciam adoptavit in filium , ut

non solum regnum acciperet sanguine , sed quasi successione per adoptionem haberet. Maluend. hic & Briet. *Ann. 3419.* Aptius diceretur , ut frater esset Jechoniæ ; ab hujus adoptatus patre : verum ridiculum , adoptare , & per adoptionem fratrem esse : adoptio enim est patris actio , quia per illum hæreditatis acquisitio. Verum quorsum tanta moles , dum uterque signatus *loc. cit.* est Joacimi naturalis filius ? Hic Sedecias est alter à Rege Juda. Qui Rex Juda post Jechoniam , fuit frater Joacim , & uterque filius Josiæ. Alter Sedecias filius Joacim fuit , & nepos alterius Sedeciæ ex fratre. Ullus num anfractus ex eo , quod patruus & nepos eodem nomine gaudeant ? Fingitur difficultas , ut micet in solutione ingenij sine succo dexterritas.

5 Ab Joachazi exaltatione devolutis annis , 495. occiditur cum duobus filiis à perfido genero , Simon Machabæus. Raucelin. *ex 1. Machab. 16. 14.* ubi tantum signatur mensis , non dies. Hic filiam suam in uxorem tradiderat , simulque Ducem constituerat in planitie Jericho , quo munere & bonis avitis affinitateque Summi Sacerdotis , ditio ne illa erat dives valde , summæque auctoritate florebat. In foci dignitatem aspirabat : & quam nequibat jure ; obtinere voluit perfidè. *Urnam Simon tam perspicax ad fraudes cavendas , quam manu validus , bellandique artibus spectatus !* dicit Egelipp. *1. de Excid. urb. cap. 1.* Putavit Ducatum & Sacerdotium sibi facile concedenda ab Antiocho Sidere ; modò extingueretur stirps tota Mathathia : & quod concepit animo , emere conatur tantorum sanguinis pretio. Quò non extenditur crudelis ambitio , vel rupto vinculo sanguinis!

6 Præerat in Gaza filius Simonis primogenitus , in custodiam regionis , maxime sanctæ civitatis ; quæ tunc pace vigeat. Simon cum indignatum haberet Siderem potissimè Cendebei clade (de qua *13. Decembr. n. 6.*) cum duobus filiis Mathathia & Juda , lustrabat Judæam : & cum accederet regioni Hierichuntinæ ; exceptus est hospitio à genero suo Ptolomæo , in quamdam arcem munitissimam , nomine *Doch* , vel *Dagon* , ut placet Josepho (de qua *Adrichom. in Ephraim , n. 36.*) ubi preparatis insidijs , post convivium regiè splendidum , Simonem & filios gladio sustulit. Ubi supr. à v. 11. Petr. Comestor , hic *cap. 15. Genebr. Ann. 3952.* *Adrichom. in Chron. 3834.* *Salian. Turcellin. Briet. & Tornielus , 3919.* Serar. Alapid. Sanctius , Lyran. Hugo , Carthusian. cum D. Thom. *loc. cit. & Petav. 1. p. Ra-*

An Sedecias frater Jechoniæ?

Simon Machabæus occiditur.

Et perfidè à genero Ptolomæo.

Qui filij Josæ , & quo ordine regnarunt?

Antilogia.

Rationar. tempor. lib. 4. cap. 10.

7 Præfatum Ptolomeum fuisse Ægypti Regem Physconem , Sideri subditum , & licitatum in hujusmodi scelus ab eo , qua de causa Simonem veneno sustulit , affirmat Joseph. in *Epitom. Gorionid.* Quod quidem religione Judæus , & filius dicitur Abobi , d. v. 11. Joseph. 13. *Antiquit. cap. 14. & 1. de Bell. cap. 2. & Egelipp. d. cap. 2.* Sic ergo etiam ejus falsa cogitatio , astruens , Simonem morte punitum , quia affinitatem contraxerat cum Gentibus , utpotè Ethnicus Ptolomeus , à quo confossus. Etiam ludicrum , quod dicit Joseph Gorionides , *4. Histor. Judaic. cap. 2.* scilicet , uxorem Simonis ab illo captam & in arcem adductam , cum duobus filiis , quos statim areis vinxit catenis. Certum utique illum abolere intendisse totam Assamæorum progeniem : proptereaque postquam misit Sideri , quod exercitus in auxilium mitteretur , ut Jerusalem in ejus potestatem traderet ; immisit manum in Gazam , ut tolleretur etiam Joannes Hyrcanus , quam hic prævenit occisione venientium.

8 Licet percussus fatali nuncio , quamprimum valuit , profectus est in Jerusalem , quò avidè receptus , sicut à populo Ptolomeus expulsi , qui jam per aliam portam ingressus fuerat in civitatem. Joseph. d. *cap. 4. & 1. de Bell. cap. 2.* cum Egeippo , ubi dudum. Tunc Hyrcanus constitutus est à populo Dux Israël , & Pontifex Summus : qui (subdit Joseph. d. *cap. 15.*) *accepto paterno Pontificatu , & sacris operatus ; cum litatum esset , eduxit contra Ptolomeum exercitum ; & oppugnando locum , cætera quidem erat superior : vincebatur autem solà pietate erga matrem , & erga germanos misericordia.* Quæ fides his verbis danda ; videbimus die , *16. n. 7.* Olim litatum cognoscebatur in sacrificio , per lapides Urim & Thumim (de quibus sermo , *12. April. n. 4. & 17. Novem. n. 1.*) qui sepulti à Josia , uti dicemus , *15. August. n. 7.* Quo ergo modo cognoscebatur litatio , id est , quod acceptum Numini sacrificium ? Respondet Genebrardus , *Chronolog. Ann. 3640.* *Nec propterea (inquit) populum suum Deus reliquerat : nam ut ad Christum perduceretur , sæpe edebantur oracula per Bath-Kol ; id est , exilium quandam vocem cælitus demissam in aures collecta multitudinis. Qualis vox fuit in Evangelio , quæ delapsa est à Patre ad Filium glorificandum. 2. Petr. 1. 17. Apertius signare quibat illud Joann. 12. 28. Venit vox de cælo , & clarificavi , & iterum clarificabo. Totum*

Rabbinicum est , desumptum ex Talmud , in tract. *Avoth* , ut dicemus , *1. April. n. 4.* Sic exponere quibant , illud , *2. Mach. 15. 27.* in victoria de Nicanorè (de qua , *13. Februar. n. 10.*) *Præsentia Dei magnificè delectati* : id est , voce exili , in aures cunctorum cælitus demissa , quæ Bath-Kol. Apage. Simon ab Hyrcano regiè sepultus est in monumento Modin , quod ipse erexerat , & speciosè ornaverat. *1. Mach. 13. 27.*

9 Hac in die à Gislandis anno 1. prædicationis Christi , signatur à Baptista designatus , dicente : *Eccæ Agnus Dei ;* audiente Andrea , & alijs Joannis discipulis. Fallitur : adventus enim ad Jordanem denuò. N. Astartoris , fuit post Baptismum & tentationes. Hic ejus jejunijs dies secundus.

10 Totus ferè mentis inter Romanos Jano dicatus : quapropter VI. Idus celebrabatur *Sacrificium Jani. K. Rom. Vet. Arbitror* , cum diversis imaginibus coleretur , hac die sacra fieri. Quadrifronti ; maxime ex quo Augustus imaginem ex Ægypto advexit , collocatam in templo quatuor portarum in foro Romano. *Rollin. 2. cap. 3.* Item *Janus pater in suo templo dicatus ab Augusto , ex Ægypto advectus. Plin. 36. cap. 5.* Verum figura quadrifrontis antiquior patet. Servius enim in Virgil. *7. Æneid. v. 180.* ait : *Ex infimo Argiletio ad superiorem bifrons translatus est ; & in infimo substituitur Quadrifrons : postea verò captis Phalisciis , urbe Thuseia inventum est simulacrum Jani , cum quatuor frontibus : unde quò Numa instituerat , translatum est , & templum quatuor portarum ibi substitutum est.* Idem *Annius Viterb. in Propert. 4. Eleg. 2.* *Tesudo templi (in ejus imagin. pag. 33. ait Charitar.) quatuor columnis pilæ sustentabatur , quatuor pervijs januis : in singulis verò loculamenta duodecim ; quibus statuas apponerentur , tanquam fenestella : & duodecim aræ.* Ita dicatum & instructum templum. *Macrobr. 1. Saturnal. cap. 9.* *Varro , 5. Rer. human. Augustin. 7. Civ. cap. 8. & Vives , hic , & Dempster. in Rosin. d. Quadrifrons dicitur , quia loquebatur cunctis linguis , quæ in quatuor partibus orbis. Marlian. cap. 32.* Unde *Martial. 8. Epigr. 2.* ait :

*Fasiorum genitor , parensque Janus ,
Tot vultus sibi non satis putavit,
Opravique oculos habere plures,
Et lingua pariter locutus omni.*

11 Hier. Valerian. *32. cap. 31.* ex Critolao asserit , Jani simulacrum ideo quadrifrontem figurari ; quia filia ejus quatuor laqueo gulam fregerunt , Jani patris desiderio ; quem agricolæ lapidibus obruerunt ,

Spelitur Simon.

Christi gesta.

Dies secundus ejus jejunijs.

Jani sacrificium.

Cur Quadrifrons?

Martial.

Filia ejus.

Quisnam hic?

Hyrcanus succedit patri Simon.

Quid Bath-Kol?

Quomodo notefcebat litatio inter Judæos?

cum ij suavitate illecti plus æquo vini haussissent, & ebrii jacerent. Unde expercedi, venenum sibi propinatum arbitrati, Janum interfecerunt. De alio templo in foro Olitorio meminit Tacit. 2. *Annal.* cap. 49. *Marl.* cap. 50. & in *Epitom.* 4. cap. 1. Hoc in templo *Coss.* inaugurabantur. *Natal. Com.* 2. *Mytholog.* cap. 2. *Gyrald. Syntagm.* 4. & *Coel. Rhodigin.* 22. cap. 13. Inauguratio *Coss.* & alterius Magistratus fiebat hujusmodi. *Strab.* *augur*, manum supra caput ejus qui inaugurabatur, tenebat, cum lituo in altera manu, *Septentrionem* à sinistra, *meridie* à dextra statuens, oculis regionem præferebat; verbaque quadam ad *Jovem* dicebat: atque ita inauguratus discedebat. *Resp. Roman.* pag. 211. *Adi Dempster.* in *Rosin.* 2. cap. 2. *Rhodigin.* d. Jani templum erectum dicit ad *Tres Parcas*, quò statua Jani quadrifrontis. In varias formas se vertisse somniavit Antiquitas. Quapropter ipse de se apud *Propert.* loc. cit. dicit:

Indue me Cois, siam non dura puella:

Atque togâ sumpedâ, quis neget esse virum?

Propert. Cinge caput mitra, speciem furabor Achivi:

Furabor Phæbi, si modo plectra dabis.

12 Mira Ethnici commenti de Jano sunt, sed AA. ut famam captarent, ampliora. Noëmum fecerunt & Japhet; ut vidimus pridie, n. 8. nova somniavit, uti est solempne Rabbinis, Ben-Gorionidis, de *Histor. Judaic.* 1. cap. 2. *Tsapfo*, filius *Eliphaz*, filij *Esau* (infit) fugit ab *Egypto*, quem *Joseph*, cum iret ad *Hebron*, ad sepeliendum *Jacob*, & contumaciùs in eum insurgeret, interceptum unâ cum socijs in *Egyptum* duxit. *Tsapfo* verò defuncto. *Josepho*, ex *Egypto* fugiens, in *Africam* se contulit ad *Agamiam* Regem *Carthaginensem*: à quo honorificè exceptus, tandem præses exercitus factus, in *Italiam* penetravit, ubi divinos honores promeruit, & Janus est dictus. Quadam die perditum vitulum querens, pervenit ad specum ingenti lapide clausum, quo amoto, invenit ibi belluam aspectu horrendam; que tunc vorabat hircum silvestrem, qui ex inferiori media parte hominis referebat imaginem; quam fortiter *Tsapfo* inito pralio interfecit. Homines autem *Cithim* (id est, Itali) dixerunt, *Tsapfo* comperito: Quid faciemus homini, qui belluam adeo nobis infestam, interficiens; omnes ab incertu vindicavit? Unanimiter tandem concluderunt, quòd dies in anno, ejus nomini consecraretur in memoriam, offerentes ei libamina, & sacrificia: ac in Regem electum, cum totam *Italiam* ab hostium insulzibus liberasset, Janum appellarunt, & Janum Saturnum. Janum, ob interfectam belluam

hoc nomine insignitam. Saturnum verd ob festam illam; quam tunc temporis Numinis loco colebant *Cethim*, Sabrai nomine, quod idem est ac Saturnus. Felix profectò ingenium! Eadem inveniuntur *Tom.* 1. *Oedip. Copr.* *Syrtagm.* 3. cap. 3. ex *Petr. Leone Castella.* Astipulantur fabulæ, quòd sacris institutis, duodecim excitavit in *Italiam* colonias (& *Campania*, quò degebat, ut etiam refert *Ben-Gorionid.*) & ut civis novos continerent Præsides, singulis virgas singulas dedit, atque fasces. *Rosin.* 2. cap. 3. & *Annius*, d. Virgas & fasces inventas summis Magistratibus à *Tarquino Prisco*, dicit *Halicarnas.* lib. 3. n. 38. *Tit. Liv.* 1. sect. 107. *Plutarch. Roman.* qq. 82. & *Rosin.* 7. cap. 3. Alia de Jano videtis in *Ovid.* 1. *Fastor.* à v. 189. hic *Constantium*, *Paul. Marf.* & *Pompey*, *Panth. Mythic.* p. 2.

13 Ann. V. *Condit.* 536. secundò bello Punico, hic dies infestus ob *Annibalis* victoriam ad *Trebiam*; cuius cladis præceserunt prognostica, ad quorum procurationes institutum novendiale, maximè dum audita clades *P. Cornel. Scipionis* ad flumen *Ticinum*, ex occurfu *Annibalis*, haud sine Numine (ut dicemus, 9. *August.*) in *Italiam* devastationem tendentis. Ibi *Scipio* vulneratus, lapsusque ex equo, ab hostibus caperetur, ni subductus à filio *Scipione*, qui dictus post *Africanus*; de quo 27. *Decembr.* *Victore Annibale*, *Scipio* iussit se ad *Trebiam* deferri, exercitu recedente *Placentiam*, quantisper in auxilium veniret è *Sicilia*, *T. Sempronius Longus*, in *Consulatu* collegas qui renuente *Cornel. Scipione*, signa cum hoste vasto ac validiore, contulit; tumens, quasi cuncta restauraturus, sed palmâ celsit. *Romani* ergo caesi fugatique sunt, reliquiasque exercitus *Scipio* deduxit in *Cremenam*, ut iterùm victimæ essent *Annibalis* ad *Trafimenum*; de quo 23. *Junij*: Imber fuit nive missus, & intoleranda vis frigiditatis: & homines multos & jumenta & elephantos penè omnes consumpsit. Fines insequendi hostes *Pænis* flumen *Tresbia* fuit: & ita torpentes gelu in castra rediere, ut vix latitiam victoriam sentirent. Ita *Tit. Liv.* 21. sect. 112. qui fusè refert certamen à sc. 90. sed filius *Sil. Ital.* à lib. 4. *Plutarch.* in *Annibal.* & *Fab. Maxim.* *Salian.* *Turfell.* & *Briet.* ann. præcit. Hunc fructum tulit sacrum Numibus novendiale. Ritus in hujusmodi superstitionibus, præmissimus in *Prolog. Galeat.* §. 7. n. 2.

14 Prodigia in cladem refert *Plutarchus*, d. *Annibal* victor primâ apud *Trebiam* pugna, ingenem Romanis terrorem iniecit. Acci-

Fumus idem ac Saturnus, cum stella.

Instituit Magistratibus fasces.

Victoria Annibalis ad Trebiam.

Novendiale.

Scipio Africanus liberat patrem.

Accidere tunc signa ijs, partim consueta, ut tactis de celo rebus: partim nova prorsus teraque. Renunciabatur enim, scuta ultrò sanguine manasse; apud *Anium* spicas sanguinolentas demessas, lapides candentes & ardentes ex aere decidisse, celum supra *Falerios* scindi visum, delapsasque eo ex hiatu & disiectas multas tabellas, inque earum una scripta hec verba: *Mars* sua concutit arma. Idem *Bulenger.* de *Prodig.* cap. 1. *Oidium* in *Romanos* nunquam quievit in *Annibalis* petore. Unde *Captivos* nostros (ait *Plin.* 8. cap. 7.) dimicare inter se coegit: namque unum qui supererat, objecit elephantò: & ille dimitti pactus, si interemisset, solus arenâ congressus; magno *Pænorum* dolore, interfecit *Annibal* cum famam ejus dimicationis contemptum allaturam bellis, intelligeret; equites misit, qui abeuntem interficerent. Alia atrocitas refert *Valer. Maxim.* 9. cap. 2. n. 2. & *L. Aul. Florus*, 2. cap. 6. Longè aliter ei virtutem vel in hoste rependit *Roma* tribus illi erectis statuis; uti videbimus, 11. *Septembr.* n. 5.

15 Octava cujusvis mensis inter *Athenienses* erat sacra *Neptuno*, simulque *Theseo*, *Athenarum* patrono, uti videbimus, 7. *Jul. Gyrald. Syntagm.* 17. *Plutarch.* in *Theseo*, *Alex. Neapolit.* 3. cap. 18. *Rhodigin.* 7. cap. 23. & *Natal. Com.* 5. cap. 4. Quia contentione cum *Minerva* de *Athenarum* nomine, vel quia aquis maris penè circumdata *Attica*; instituta *Neptuni* veneratio: etenim ipsum aquæ elementum *Neptunus* dicitur, seu virtus per maria extensa, ut conservetur, quæ dicebatur *Mens* divina, seu anima aquarum per illas diffusa. Hanc vim divinam (ait *Natal. Comes* 2. *Mytholog.* cap. 11.) in cithere *Jovem*, in aere *Junonem*, in aqua *Neptunum*, & in singulis horum paribus, varijs *Deorum* nominibus appellarunt *Antiqui*. Hinc *Neptunus* interdum placido vultu, interdum turbulento fingebatur in concha residens, vestibus & capillis modò cœruleis, modò nigris. *Chartar.* in eo, p. gin. 162. *A Philostrato* in *Imaginib.* cum tridente, aratro & curru, cui prora navis apposita, juxta illud antiquum *Aræ* mare, ex quo commoda & incommoda; quippe mutatur in horas ejus malacia; suntque tranquilla turbida, & econtrâ. Hinc etiam fictus nudus, tenens lava elatum tridentem, dextrâ verò trilorem scuticam. *Hemelar. Tabul.* 21. Sic exitus in maris introitum: qua de causa *Mantineæ* in ejus templo nemo tutò quibat ingredi; atque funiculo ab ingressu accedentes arcebantur. *Vulgatum* est, *Egyptum*, cum neque subisset, neque transisset *Tom.* 1. *Ephem.*

luisse, sed filum laneum conscidisset; ubi primum templum intravit, sacrique religionem violavit, marina aqua ex sacris scatebris erumpentis, vi subitâ obcaturum, neque multo post suo oppressum fato. Idem est etiam de aqua marina *Atheniensium* arcis, proditum memoria. *Pausan.* cap. 241. & 244.

16 Inter *Thebanos* *Bœotia* sacra *Cabiria*, in honorem *Cereris*, propter raptum *Proserpinæ* à *Plutone*, juvante *Mercurio*. Hi enim dicebantur *Dij Cabiri*. *Meurs.* *Græc. feriat.* *Theodor. Gaza*, & *K. G.* *Nominibus* barbaris promit *Natal. Com.* 5. *Mytholog.* cap. 5. quæ nomina pronunciare, grave nefas. Qui zonâ albâ vel rubrâ cingere in sacrorum initiatione, & oleâ coronaretur, haudquaquam lædi ab ulla in mari tempestate quibat; sicut qui initiabantur in obsequium *Deorum* *Samothracum* (de quo 16. *Jun.* n. 12.) Idem *ibid.* *Cabiræ* fuere viri *Thebis* apud quos *Ceres* deposuit quoddam cœleste donum, ex quibus *Princeps* *Prometheus*, qui ædes construxit in honorem *Cereris* & *Proserpinæ*, plantavitque lucum, quò donum reposuit, & nisi initiatis prorsum negatur introitus. Cum *Thebæ* expugnatae fuissent ab *Argivis*, *Cabiræ* expulsi è sedibus suis, donec *Pelarge* (quàm ex *Oraculo Dodoneo* ut *Deam* habuerunt) illos & sacra restituit. *Cabirorum* religionem qui violassent inexpressibilis sceleris rei, pœnas luebant; ut contigit eis qui surripuerunt è fano aliqua vasa sacra: immò ex illis etiam de *Xerxis* copijs, qui *Duce* *Mardonio* in *Bœotia* stativa habuerunt; quæ pars in *Cabirorum* fanum introire non dubitavit, vel ingentis prædæ allecti cupiditate; vel potius ad *Numinis* contemptum, subitâ omnes insaniâ correpti, partim se in mare abjecere, partim de præruptis rupibus se præcipites dedere. Similiter cum *Alexander*, *Iuperatis* *Thebanis*, urbem & agrum igni ferroque pervastasset, qui è *Macedonibus* intra *Cabirorum* fanum irruerunt, omnes aut fulminibus, aut ignibus è cœlo missis, exanimati sunt. Hæc *Pausan.* à cap. 300. Idem *Rhodigin.* 15. cap. 31. *Arnob.* 5. *Contra Gentes*, priusquæ *Cicero* 1. de *Natur. Deor.*

17 *Gyrald. Syntagm.* 1. n. 28. arbitrat *Cabiros* diei *Deorum* ministros, sive apparentes dæmonas, quos *Pausanias*, cap. 357. *Anactes* pueros, puerorum Præsides, *Cabirorum* & *Curetas* appellat. Qui plus intelligendo affectos se putant (subdit) *Cabiros* esse censent. Unde erant tres *Caberi*, & tres *Caberides* *Nymphæ* ministrantes *Dijs* præfatis & homines seducentes immunitate

Pericula in cladem Romanor.

Annibalis truculentia & perfidia.

Statue ejus.

Sacra Neptuno, & Theseo.

Imagines Neptuni.

Templum.

Egyptus.

Arx Atheniensium.

Cabiria.

Qui Cabiræ.

Templum Numinum Cabirorum.

Supplicium in violatores.

Pueri Anactes.